

**PLULETIN EKSPANZIVNÍHO MÍROVĚHO SLUŽEBNÍ
INICIATIVY ZA DEMILITARIZACI SPOLEČNOSTI**

č. 5 - leden 1989

Máte úvodníku	1
Dopis NMS č. 5	2
Podpisová akce za prodávající dovolené vojáky ZVŠ	3
Dopis NMS adresovaný ÚV SSM	4
Dopis NMS adresovaný náčelníku HPS	5
Resoluce ze setkání ke Dni lidských práv 1988	6
Projev NMS ke Dni lidských práv	7
Dopis NMS Primátorovi hl.m. Prahy	8
Otevřený dopis NMS	9
Dopis NMS adresovaný ČSMV z 23.11.1988	10
Zpráva o jednání s ČSMV	11
Luboš Vydra na svobodě	11
JUDr. Hana Marvanová a Tomáš Dvořák nadále ve vazbě	11
Sdělení VONS č. 870 (domovní prohlídka u P. Holečka a A. Pořízky)	11
Tři aktivisté NMS stíháni pro přečin proti veřejnému pořádku	12
<u>Solidarita s perzekuovanými aktivisty NMS</u>	
Výbor na obranu T. Dvořáka, H. Marvanové, L. Vydry a P. Tvrdého	12
Opakovaná jednodenní hladovka NMS	13
Dopis Š. Jakobyho předsedovi vlády ČSSR	14
Dopis M. Čihelky a R. Šedivého úředním a čs. veřejnosti	15
Dopis manželů Hrochových prezidentu ČSSR	15
Dopis ze Lvova	16
<u>Zahraněční kontakty</u>	
Setkání s norskými mírovými aktivisty	16
<u>Akce NMS</u>	
Proč militantní hračky?	17
<u>Oznámení</u>	
Slovo redakce	18
Připojili se	18
<u>Reakce, články, dopisy</u>	
Dopis St. Rittora	19
Omlas na článek MF	20
NMS v Liberci	20
Miroslav Florian: Pětiohré sloky	21
<u>Uzávěrka tohoto čísla: 31.1.1989</u>	

Upozorňujeme na to, že některé texty mohou být otištěny bez vědomí autora a jejich obsah nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.

Redakční rada: Jana Petrová, Křovická 411, 518, Ol Dobruška
(od 16.1.1989 ve vazbě)
Miloš Zeeman, Doláčkova 531, 181 00 Praha 6
Radek Zeeman, Bělchoranská 136, 169 00 Praha 6

Místo úvodníku

Tak, a je to tady. Poprvé bláznivé svátky vánoční, poprvé Silvestr a Nový rok. Jaký byl ten předchozí, vzpomínáme, bilancujeme, říkáme si také, jak moc bude jiný, horší či lepší, ten nový.

Za to čtvrtstoletí, co tu pobývám (pouze), těch převratných mnoho nebylo. Byl jeden, to všichni víme, rok převratný dvojitě - tam a zase zpátky, a hůř. To ovšem já, co malé robě, kaluže přeskakoval. Takže ponechávám povolanějším.

Tento rok, tedy poslední, byl zdánlivě stejný jako ty ostatní před ním. Zdánlivě, pravím, neboť ledy se hnuly. Tady se jistě mnozí pozastaví, složí hlavu do dlaní a řeknou: Propána, co to tady ten člověk plácá? Co se hnulo? No!

V zásadě budou mít pravdu. Máme novou vládu složenou z okoukaných tváří, což není nic nového. Sháníme toaletní papír, vložky, mýdlo, chleba, atd. také vlastně žádné novum. Lesy, vody, luka jsou mírně řečeno vepší, no bůže, to je tady už leta letoucí. Tak kde jsou ty ledy?

Zabručím cosi o jedné srpnové neděli, o jistém pátku v říjnu.

Hmm. No a co? To má být ten předvoj jara? Několik rozprašených manifestací? To snad ne. Zakřičeli si, dostali na kokos a šli domů. Nebo do basy.

Podotýkám, že to vím. Onu neděli jsem skončil na Ruzyni (protože jsem tam byl), oněm pátek jsem začal na Ruzyni (abych tam nebyl). Ale čáňosi jsem si stačil všimnout: mladých lidí. A ptám se tedy, právě vás, co vrtíte hlavou, kde se vzaly ty spousty mladých lidí s rozzářenýma očima a s obrovskou chutí do práce?

Co uslyším: Učiteli závan svobody. Takže ten závan prožili a vydýchali, a jsou tam kde předtím.

A já na to: Nikoliv, vážení! Ne, my jsme neucítili něco tak pofiderního, jako je nejasný závan svobody. My jsme si jen uvědomili, že tato naše svoboda leží v našich rukou. My jsme pouze dospěli. A víme, že nám nikdo a nikdy nic nederoval, a nedaruje. Natož svobodu. A proto dary nečekáme, a řekl bych přímo, pohrdáme jimi.

Bylo nás mnoho, co jsme věřili, naslouchali, a poslouchali lhotejní. Bylo nás dost, kteří jsme nevěřili, nenaslouchali, ale poslouchali lhotejní. A bylo málo těch, kteří nevěřili a neposlouchali a dělali. Opravdu málo.

Ale tento poměr sil se za náš rok magických osmiček jaksi pozměnil. Kupodivu k lepšímu. Je dost těch, co věří a poslouchají, ale je mnoho, a čím dál víc těch nás, kteří neposloucháme, neboť nevěříme, a děláme. Děláme, mnohdy s obavami z následků, ale s elánem se dereme přes ty zdánlivě nepřekročitelné bažiny strachu a lhotejnosti, peněz a moci, pohodlí a teploučka, bažiny, které vytvořilo posledních dvacet let.

Někteří nevydrží, podlehnou tlaku, je silný, ale to, jak je silný, záleží také na nás. Rozumím jim. Někteří nevydrží, jsouce vysílení, protože silami nešetrně plýtvají. Před těmi smekám. A mnozí další půjdou dál, začnou tam, kde předchozí skončili. A v takové doufám.

Ještě před rokem jsem byl ohledně aktivity mladých lidí silně skeptický. Když jsem viděl, jak jsou postiženi na duši dvěma desetiletými úpadky. Ale za rok tento poznal jsem kupu takových, kteří mi mou skepsi rozdupali na prd. Děkuji.

Přicházejí za námi různí lidé mé dnešní generace. Dělníci, středoškolaři, učni i absolventi vysokých škol a jejich studenti, a říkají: chceme něco dělat. Máme třeba strach, že přijdem o zaměstnání, či místo na škole, ale budeme vám pomáhat. A já jen stojím, zírám a myslím si: blázná mladá, co sis to o nich myslel? Běž, hned běž a omluv se jim.

Co k tomu dodat. Necmlouvám se, ale chci, abyste všichni věděli, že do nového roku, roku 1989, kdy nás čeká mnoho špatného a dobré jen to, co sami dokážeme, do tohoto roku obci vzkročit právě s vámi.

Radek Zeman

-2-

Dopis č. 5 Nezávislého mírového sdružení - iniciativy se demilitarizací společnosti

Federální ministerstvo národní obrany
Předsednictvo vlády ČSSR
Federální sborobrádění ČSSR
Federální ministerstvo vnitra
Ústřední výbor KSO
Ústřední rada odborů
Československý výbor
ČTK

V současné době dochází k odstraňování raklet středního a kratšího doletu z Evropy a k jejich likvidaci, v Ženevě probíhá jednání mezi SSSR a USA o omezení stavu strategických jaderných zbraní a podle nedávných prohlášení z oficiálních míst je již z velké části schválen text konvence o zákazu chemických zbraní. Proslavný projev Michaila Gorbačova z tribuny OSN, ve kterém byly předneseny jednostranné závazky Sovětského svazu na snížení stavu ozbrojených sil a konvenční výměroje na území NEM, ČSSR, MLR a v evropské části SSSR, urychlil přípravy na jednání mezi státy NATO a Varšavské smlouvy o konvenčních zbraních, které by se mělo začít již během příštích měsíců.

Jsou to právě konvenční zbraně, jejichž koncentrace v Evropě je značná. Již dnes je zřejmé, že budoucí dohoda o snížení jejich stavu mezi Varšavskou smlouvou a NATO by měla podobu "apolečňujících stupňů" pro jednotlivé druhy zbraní. U vojsk Varšavského paktu se takové asymetrické odzbrojování projeví nejvýrazněji v prostředcích protivzdušné obrany, v bojových letounech a tancích. Na výrobě komponent těchto zbraní se podílí i Československo. Lze si tedy činit oprávněné naděje, že v blízké době by u nás mohlo dojít k omezení zbrojní výroby. Tím by se uvolnil značný výrobní potenciál, neboť v důsledku preference zbrojní výroby se v této oblasti koncentrovala mnoho špičkové techniky, která našemu hospodářství chybí v civilním sektoru, čímž se brzdí úsilí o dosažení vyšší produktivity práce. Je však s podivem, že v naší společnosti, kde v současné době probíhají veřejné diskuse o problematice nově vznikajících státních podniků, se tento otáček nevěnuje taková šedá pozornost.

Konverze zbrojní výroby na výrobu civilní je přitom nyní projedávána v celé řadě zemí. V Sovětském svazu jsou v současné době posuzovány plány, která by se měly stát základem celostátního programu konverze a před časem se v tisku objevila zpráva, že 250 závodů sovětského obranného průmyslu a přes 200 konstrukčních kanceláří zabývajících se činností pouze vojenskou technikou bylo zapojeno do vývoje nových strojů a linek pro zemědělský a zpracovatelský průmysl. Mnohé příklady plánované konverze můžeme najít i na západě, kde se v této oblasti navíc výrazně angažují také oborevé svazy.

Kompetentní orgány v ČSSR k této problematice zatím mlčí. Mlčí i ROH. Tento postoj je však v současnosti již neochromšen, neboť dnešní prostředky a metody špičkově umožňují dostatečně přesně určit vojenský i ekonomický potenciál každé země. Víme více o vojenských rozpočtech, rozložení a struktuře zbrojní výroby našich "potenciálních protivníků", ale u nás je tato oblast stále tabu, a to i přes četné úvahy z oficiálních míst o prohlubování demokracie a veřejné informovanosti.

Jsem toho názoru, že každé skryté faktum vzbuzuje skryté nepřátelství, a tím i ohrožuje mírové soužití uvadší mírova a mezi národy navzájem. Proto žádáme, aby se zveřejnily informace týkající se této problematiky a byla k nim umožněna veřejná diskuse.

V Praze dne 11.1.1989

Za Nezávislé mírové sdružení - iniciativy se demilitarizací společnosti:

Jana Petrová, Jan Chudímal, Jan Svoboda, Jaroslav Matěja, Miroslav Zeman, Ladislav Zeman, Ondřej Černý

Podpisová akce za prodloužení dovolené vojáků ZVŠ

Federálnímu shromáždění
Československé socialistické republiky

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

podle zákonníku práce má každý občan ČSR nárok nejméně na tři týdny dovolené v roce. Občan vykonávající základní vojenskou službu má nárok pouze na 10 dní v roce.

Nevidíme důvod, proč by i vojáci základní služby neměli mít právo na oddych v míře srovnatelné s ostatními občany. Stejně tak se domníváme, že zhruba 3% snížení průměrného stavu československých ozbrojených sil, které by znamenalo prodloužení dovolené vojáků na dobu minimální dovolené pracujícího člověka, nemůže ohrozit obranyschopnost naší země.

Proto Vás žádáme o změnu §12, odst. 1 zák. 122/73 Št. ve smyslu uzákonění práva na dovolenou v délce 21 dní v roce pro vojáky základní služby.

Podpisové archy doručte nejlépe osobně, popř. doporučeně poštou na tyto adresy:

Ondřej Černý, Filipova 2019, Praha 4 - Chodov, 149 00

Alice Svobodová, U libenského pivovaru 20, Praha 3 - Libeň, 180 00

Pokud možno do 23.2.1969.

Jméno (příjmení)	Podpis	Adresa
------------------	--------	--------

x x x x x

Dopis MŠS adresovaný ÚV SSM

Vážení přátelé,

z Vašeho předposledního sjezdu vzešla iniciativa prodloužit minimální dovolenou pracujících občanů na tři týdny.

Vážíme si této Vaší iniciativy, která vedla ke zlepšení životních podmínek našich mladých občanů. Zároveň chceme poukázat na skutečnost, že je zde ještě početná skupina mladých lidí, kteří podobné právo zaručeno nemají - vojáci základní služby.

Domníváme se, že vzhledem k fyzické i psychologické náročnosti jejich služby, by si zasloužili právo na stejně dlouhou dobu oddechu jako pracující občané. Proto jsme se rozhodli usilovat o změnu dosud platných zákonů ve smyslu uzákonění práva na tři týdny (21 dní) dovolené v roce pro vojáky základní služby.

Žádáme Vás, abyste jako skuteční podstatná část naší mládeže, a tedy i vojáci, toto úsilí podpořili, nebo je přímo vzali za své a učinili vše, co je ve Vašich možnostech, ve prospěch prosazení této úpravy š. zákonů.

S pozdravem

Konfederace mírově sdružených

za MŠS: Jan Svoboda, Alice Svobodová, Ondřej Černý, Jana Petrášová, Miloš Zeman, Jiří Pavlíček, Jindřich Zeman, Jan Chvátil, Jáchym Kaplan

x x x x x

Dopis NMS adresovaný náčelníku hlavní politické správy generálplukovník
Jaroslavu Kláňovi

Vážený pane generálplukovníku,

každý pracující občan ČSSR má právo na dovolenou nejméně tři týdny v roce. Domníváme se, že by podobná právo měli mít i vojáci základní služby. Rozhodli jsme se proto usilovat o změnu dosud platných zákonů ve směru usáknutí práva na tři týdny (21 dní) dovolené v roce pro vojáky základní služby.

V této věci jsme se obrátili s výzvou o podporu na ÚV SSM i ke všem spoluobčanům, neboť se domníváme, že podobná změna by mohla mít příznivý dopad na celkovou atmosféru v ČSLA.

Jeme si vědomi, že prodloužení dovolené vojáků základní služby by znamenalo jisté snížení početního stavu československých ozbrojených sil. Jednodenní nepřítomnost vojáka u útvaru však znamená pouze asi tříprocentní snížení tohoto stavu a jsme přesvědčeni, že tím nemůže být ohrožena obranyschopnost naší země.

Naše základní prohlášení nás zavazuje usilovat o to, aby právní normy i organizace života v armádě vytvořily podmínky, které by umožňovaly občanům chápat službu v ozbrojených silách jako vlasteneckou povinnost a ne jako nutné zlo, vyvolávající spíše pocit uvěznění a naprosté marnosti. Že tento pocit převládá je fakt, který dosvědčují nejen zkušenosti některých z nás, ale i zkušenosti mnoha (ba troufáme si říct: drtivé většiny) těch, kteří již základní vojenskou službu vykonali. Mnozí přicházejí ze základní vojenské služby rezignovaní na možnost jakéhokoli zlepšení v této oblasti, o skutečném stavu mlčí a už vůbec na něj nechtějí upozorňovat kompetentní orgány, které často mají bez vlastní viny zkreslené informace. Na skutečném vztahu vojáků k vojenské službě ovšem nemůže nic změnit zamlčování nebo ignorování pravé podoby tohoto vztahu, ale pouze změny zákonů a předpisů, které upravují praktické uplatňování brauné povinnosti. Domníváme se, že realizace našeho návrhu může být pozitivním krokem tímto směrem.

Žádáme Vás, abyste podpořil naše úsilí, popřípadě abyste sám spolu s Hlavní politickou správou ČSLA převzal iniciativu v tomto směru. Nejvyšší politický orgán ČSLA má jistě větší naději na prosazení této změny než aktivita našeho mírového sdružení, která bývá ze strany některých orgánů nepříměně zkreslována a v důsledku toho je apriorně odmítána.

Pevně věříme, že pochopíte konstruktivní pohnutky našeho úsilí a těšíme se na Vaši odpověď.

V Praze dne 13. prosince 1988

Za NMS: Jana Petrová, Jan Svoboda

X X X X X

K prodloužení dovolené vojáků ZVS

Na první ani druhý dopis jsme dosud nedostali žádnou odpověď. To však neznamená, že tím jsou pro nás věci odbyté. Jsme rozhodnuti apelovat na kompetentní orgány i nadále. Doufáme, že vydatnou pomocí bude podpisyvat akce. **Co však bychom měli, pro podporu tohoto návrhu ještě podniknout?**

X X X X X

Den lidských práv 1988

V den 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv - 10. prosince - uspořádaly nezávislé občanské iniciativy Česká děta, iniciati-
vna svoboda, Charta 77, Nezávislé mírové sdružení a Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných veřejné shromáždění. Původně se mělo konat na Václavském náměstí. Ale protože ONV v Praze 1 toto setkání zakázal a tím, že by se mohlo konat na jiném místě, sešli jsme se nakonec s "požehnáním" ONV v Praze 3 na Škroupově náměstí.

Malé kulaté náměstí, uprostřed provizorní stupínek, ze kterého přes dva na tak velké prostranství slabé megafony (zpojit aparaturu do sítě bylo znemožněno) hovořilo 5 zástupců nezávislých iniciativ k 5-8 tisícům účastníků shromáždění. Program jsme zahájili státní hymnou, kterou předpívávala Marta Kubišová a minutou ticha věnovanou postiženým zemětřesením v Arménii. Jako první hovořil Václav Havel sám za sobe a pro všechny, po něm Bohumír Janát za Chartu 77, Jana Petrová za nás, Petr Placák za Českou dětu, Rudolf Battěk za Hnutí za občanskou svobodu a Vašek Malý za Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. Vlasta Chramostová přečetla některé pasáže z Všeobecné deklarace lidských práv a na závěr jsme opět s Martou Kubišovou zazpívali hymnu.

Setkání proběhlo klidně a všichni společně jsme zvednutím ruky odhlasovali Rezoluci ke Dni lidských práv. Všichni společně jsme mysleli na další setkání, na které nebudeme muset jít s deštníky a se strachem z obušků.

x x x x x

Rezoluce z nezávislého občanského setkání ke Dni lidských práv 1988

My, kteří jsme se sešli 10. prosince 1988 na Škroupově náměstí v Praze, abychom si připomněli 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv, žádáme orgány československé státní moci, aby v souladu se svými závazky

1. propustily všechny politické vězně a zastavily všechny perzekuce nezávislých občanských iniciativ a sdělovacích prostředků;
2. aby uvedly československý právní řád v soulad s Všeobecnou deklarací lidských práv a Mezinárodními pakty o lidských právech a aby tato práva, včetně práva na svobodné šíření informací, svobodné sdružování a volné cestování, ve své praxi respektovaly;
3. aby vydaly tiiskem Všeobecnou deklaraci lidských práv i Mezinárodní pakty o lidských právech a postaraly se o jejich popularizaci ve školách a na veřejnosti;
4. aby umožnily společnosti skutečnou účast na přípravě nové ústavy a zřídily ústavní soud;
5. aby zahájily na základě jednotřínicetibodové petice, kterou podepsalo více než 600 000 občanů, seriální jednání s církvemi, směřující k plnému zajištění náboženských svobod;

Vyzýváme všechny své spoluobčany, aby tyto požadavky podpořili. Nezávislá setkání, jako bylo dnes, chtějí pořádat pravidelně, abychom mohli průběžně sledovat, jak jsou naše požadavky plněny.

x x x x x

Právo na život a na zdraví, právo na práci, právo na pokojný život, právo na účast na vládních věcech, právo na soudní ochranu, právo na soukromí, právo na ochranu rodiny, právo na ochranu zdraví, právo na ochranu kultury, právo na ochranu životního prostředí, právo na ochranu lidských práv

Přátelé,

jsme míroví aktivisté a usilujeme o demilitarizaci společnosti. Kromě jiného nám jde o skrácení vojenské služby, zavedení náhradní civilní služby, o možnost odmítnutí vojenské služby z důvodů svědomí a další dílčí oblasti např. prodloužení dovolené vojáků. Mír nechápeme jen jako stav bez ozbrojených sil, ale jako vztah mezi lidmi navzájem a právo na důstojný život. Myslíme si, že nastolení mírových vztahů uvnitř státu je základním předpokladem a musí se stát prvním krokem každé země na cestě k míru mezinárodnímu. Stát, který neví, jak žít v míru se svými občany, nutně působí na mezinárodní scéně nevěrohodně a pokrytecky.

Skutečný mír může nastat jenom tam, kde se různé strany navzájem respektují, uznávají práva druhého a mají k sobě důvěru. Mír mezi občany a státem může existovat jedině tam, kde stát uznává základní lidská práva svých občanů a dává jim nejširší pole možností s důvěrou, že tuto svobodu občané nezneužijí. Pak také lze očekávat, že občané budou státu důvěřovat. Bohužel však máme pocit, že atmosféra důvěry v naši zemi nepanuje. Občané nedůvěřují státu a stát nedůvěřuje občanům. Proto chceme říci, že významný podíl na tomto vnitřním napětí má právě nespokojivý stav při dohrávání základních lidských práv v naší zemi.

V současné době jsou vězněni 4 naši přátelé z mírového sdružení - a to právnička Hanka Marvanová, maminka malého Lukáše a jedna z prvních aktivistek mírového sdružení, Tomáš Dvořák, který se již dříve podílel na mírových aktivitách mladých lidí, Luboš Vydra, který se podílí na činnosti více nezávislých iniciativ, je ženatý a má šestiletou dceru a Tomáš Tvarech, klavírista a student Akademie múzičeských umění. Tito lidé jsou stíháni za mírovou činnost a jejich uvěznění má v podstatě sloužit k zastrášení ostatních mladých lidí. Nejsou zdaleka jedini, kteří jsou za své otvorené smýšlení a jednání pronásledováni.

Tyto všechny okolnosti poukazují na to, že 40 let po vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv jsou u nás základní lidská práva hrubým způsobem porušována.

Lidé se bojí státu, který tato práva formálně zaručuje a přitom současně potírá snahu občanů o jejich využívání. Státní orgány se zase bojí občanů, protože mají strach, že si tato práva, která nám jsou upírána, vezmou jednoho dne sami.

Dnes si připomínáme 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv. Organizace spojených národů vyhlásila tento den jako Mezinárodní den lidských práv. Při této příležitosti se k Vám obracíme: Přátelé, nebojte se těch, kdo mají v rukou moc, ani těch, kdo jsou nástrojem této moci. Hlašte se o svá práva, která Vám zákony této země zaručují a využívejte je.

Spoluobčané, kteří máte podíl na vládě v této zemi, zastavte pronásledování občanů prosazujících svá zákonná práva a propusťte všechny politické vězně. Nebojte se našeho svobodného projevu.

Spoluobčané, kteří chráníte mocenská struktura naší země, nebojte se těch, kteří Vám dávají příkazy, a nebojte se proti lidem, kteří jsou Vám předkládáni jako nepřátelé jenom proto, že chtějí prosazovat svá zákonná práva.

Situaci v naší zemi nevidíme jako uspokojivou, ať jde o oblast politickou, ekonomickou, kulturní a oblasti další. Skutečnost nemůže změnit ani to, že budou umlčovani lidé, kteří na tuto situaci poukazují. Budoucnost naší země se může konstruktivně utvářet pouze v otevřeném dialogu se účastí všech lidí.

Záleží na každém z nás, jestli se takový dialog uskutoční a jestli se taková setkání jako je dnešní budou opakovat.

Záleží na každém z nás, jestli ti, kteří jsou dnes vězněni, budou pro-

-7-
puštění, nebo zůstanou ve vězení a na současnou situaci se ním namáhá.

Pozn. red.: Luboš Vydra a Tomáš Tvarech byli z vazby propuštěni.

x x x x x

Dopis NMS primátorovi hl.m. Prahy

Vážený pane primátore,

obracíme se na Vás jako aktivisté Nezávislého mírového sdružení a iniciativy za demilitarizaci společnosti, tedy jako občané, kterým není lhostejný současný neutěšený stav naší společnosti. Našími názory a návrhy chceme přispět k řešení této situace. Zároveň se snažíme podnítit další spolupráci k diskusi o možných východiscích ze současné krize, ale např. i o životních podmínkách vojáků v armádě. Za tímto účelem se pokoušíme v souladu s čs. právním řádem pořádat na Václavském náměstí neformální diskusní setkání, a to pravidelně, každou poslední sobotu v měsíci.

Tato setkání se stala terčem rozhodných zásahů ze strany naší Bezpečnosti. Tato instituce, která se zřejmě vymkla jakékoliv kontrole, všechna do-
savadní setkání brutálním způsobem potlačila a proti některým účastníkům dokonce zahájila trestní stíhání.

Proto Vás žádáme, abyste z titulu své funkce primátora hl.m. Prahy dal k dispozici odpovídající síl nebo kulturní dům, kde by tato setkání mohla nerušeně probíhat. Chceme v nich od ledna příštího roku pokračovat. Jednak tím zabráníte dalšímu bezdůvodnému zvyšování represí proti svobodně smýšlejícím občanům, a zároveň máte možnost stát u zrodu konkrétní snahy o obrodu naší společnosti.

Uvítáme Vaši účast, stejně jako účast dalších představitelů našeho hlavního města na těchto setkáních, která vedou k vzájemnému lepšímu poznání. Můžete i naznačit cestu, kterou by se naše republika v zájmu znovunabytí důvěry občanů i mezinárodní prestiže mohla ubírat. Možnost takovýchto pravidelných setkání by byla příležitostí - pro nás, ale i pro vás - naučit se politicky myslet a tomu odpovídajícím způsobem jednat.

Očekáváme Vaši odpověď.

Za NMS: Jan Chudomol, Jana Petrová, Jan a Alice Svobodovi

V Praze dne 8.12.1988

x x x x x

Otevřený dopis Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti

Federálnímu shromáždění ČSSR

Úřadu předsednictva vlády ČSSR

ČST - redakci aktualit, Československému rozhlasu, redakci Mladého světa,
Československému mírovému výboru, ČTK

Rozhodli jsme se pravidelně scházet každou poslední sobotu v měsíci od 15 do 17 hodin na Václavském náměstí v Praze k rozhovorům o problémech v naší zemi, které se nás nejvíce dotýkají. Tato setkání jsou otevřena všem našim spoluobčanům bez rozdílu jejich názorů.

Tato setkání nebyla míněna jako demonstrace odporu proti současné moci, ale měla se stát setkáním ke konstruktivní diskusi o možnostech řešení současných problémů. Všechna dosavadní setkání byla ovšem znařena policií, aniž by mohla začít plnit svůj účel.

Pro letošní rok považujeme tato setkání za uzavřená, zejména vzhledem

k nevhodnosti termínu, na nějž poslední sobota v prosinci připadá. V příštím roce však chceme v těchto setkáních pokračovat.

Jelikož nám jde o uskutečnění dialogu a ne o pravidelné konfliktní střety s policií, obrátili jsme se dopisem na primátora hlavního města Prahy, aby nám z titulu své funkce dal k dispozici prostory, kde by tato setkání mohla nerušeně probíhat. Že nám skutečně jde o pokojný průběh akcí, které chceme pořádát nebo na nichž se chceme podílet, se jednoznačně prokázalo 10. prosince na Škroupově náměstí v Praze 3 při setkání ke Dni lidských práv, jehož jsme byli spolupředávateli.

Při sobotních setkáních bychom chtěli hovořit zejména o mírových problémech v nejbližším smyslu: o mezinárodní situaci, o problémech ekologie, o problémech výkonu vojenské služby (o možnosti náhradní civilní služby pro ty, kdo nemohou vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí či přesvědčení, o úlevách ve vojenské službě pro vojáky s rodinami a o dalších konkrétních problémech života v armádě). Chtěli bychom též hovořit o výchově dětí a mládeže a jejím dopadu na postoj mladých lidí k otázkám míru a odpovědnosti každého jednotlivce za souborný stav ve společnosti i ve světě. Chceme hledat účinné formy práce a osobního života, které by překonávaly nedůvěru mezi lidmi a mezi národy.

K těmto diskusním setkáním zveme všechny, kteří jsou situací v naznačených oblastech znepokojeni a kteří se stejně jako my domnívají, že účinné řešení je možné najít právě v otevřené mnohostranné diskusi. Na základě určení témat bychom chtěli přizvat též kompetentní činitele oficiálních institucí a také zástupce sdělovacích prostředků.

Řečně doufáme, že pochopíte konstruktivnost našeho úsilí a vstoupíte s námi v jednání.

O průběhu jednání ohledně zabezpečení místa k sobotním diskusním setkáním budeme všechny zájemce informovat.

Za NMS: Jan Chudomel, Jana Petrová, Jan a Alice Svobodová

x x x x x

Dopis NMS z 28.11.1988 adresovaný ČSMV

Vážení členové Československého mírového výboru,

jsme mírovými aktivisty, kteří se u nás i v zahraničí hlásí k myšlence, že je třeba působení nejširší veřejnosti na odstrojovací procesy a společné úsilí všech lidí o život v míru.

I my v Masáviálním mírovém sdružení - iniciativě za demilitarizaci společnosti chceme jít touto cestou ve slovech i v činech. Tato cesta není pro nás alternativou a není tedy tak snadná, jak by se mohlo zdát. Mladenci, které jsme získali v posledních týdnech, jsou dokonce odstrojovací a měly by i odstrojovací účinek, kdybychom si nebyli vědomi své odpovědnosti za to, k čemu jsme se zavázali v úvodním Prohlášení našeho sdružení.

Chceme Vás informovat o represivních opatřeních, kterými byli v poslední době postaveni mnozí naši aktivisté. Domníváme se, že ČSMV jako oficiální orgán NF by měl spolupracovat s námi a přistupy státních orgánů k mírovým aktivitám v československé veřejnosti, spoluusměrňovat styk mírových aktivistů s těmito orgány v nekontroverzním duchu a také mírové hnutí objasňovat a hájit.

Dne 22.10.ter. byla zisavena bezpečnostních orgánů znepokojeno setkání aktivistů NMS v Severočeském kraji. Tento zárok byl odůvodněn vyšetřovacími trestně činnosti šíření závadných tiskovin, které sice nebyly, ale zato byl znemožněn skutečný pracovní od tohoto setkání. Mělo dojít k široké diskusi o naší mírové činnosti a také ke kritickému zhodnocení pracovního období naší práce.

Ještě drastičtější je uvěznění tří našich aktivistů, a to Labouřná Vy-

dry (nar. 1946), Hany Marvanové (nar. 1952) a Tomáš Dvořák (nar. 1953), kteří byli vzati do vazby a obviněni podle §100 odst. 1, písm. a, b tr. zákona. Skutková podstata jejich trestného činu údajně spočívá v přípravování písemností vyvolávajících nedůvěru k vedoucí úloze KSČ a zároveň ohrožování systému ozbrojených sil, a to vše od září do října 1968.

Jsme přesvědčeni, že v tomto případě stále působí praxe myšlenkové setrvačnosti a tak jsou z nedostatku vůle a chuti ke kvalifikovanému ideovému zhodnocení (které není věcí ani bezpečnostních ani justičních orgánů) písemné projevy se zdánlivě politickým podtextem předkládány justičním orgánům k trestněprávní klasifikaci. U tří našich dosud bezúhonných přátel nelze už tuto situaci označit jako nějaké nedorozumění. Trestní stíhání je odpovědí na jejich občanskou angažovanost a může mít tragické následky pro jejich osobní život. Proto Vás žádáme, abyste učinili i přes svůj názorový nesouhlas s některými našimi aktivitami vše, co je ve Vašich silách, aby se tito tři naši aktivisté mohli co nejdříve vrátit ke svým rodinám a také ke své práci v mírovém hnutí.

Ještě na jednu věc bychom chtěli poukázat. Více našim aktivistům byl v poslední době odebrán cestovní doklad, který je opravňuje k cestám do zahraničí. Odůvodnění nebylo uvedeno buď žádné nebo jen obecné v tom smyslu, že jejich cestování není v zájmu ČSSR. Ujišťujeme Vás, že se tito lidé nedopustili ničeho, co by mohlo opodstatnit tento postup státních orgánů. Vzájemné poznávání a mezinárodní kontakty konkrétních lidí jsou pro mírovou aktivitu životně důležité, protože se stávají základem skutečného mírového soužití mezi národy.

Jistě jste stejně jako my uvítali návrh (přednesený nedávno na ÚV NF) na uspořádání Fóra čs. veřejnosti v prosinci t.r. ke 40. výročí vyhlášení Všeobecné deklarace lidských práv a Dne lidských práv. Problematika lidských práv se týká každého občana a mírových aktivistů zvláště. Lidská práva jsou podmiňujícím faktorem života v míru a proto je také jejich problematika od mírových aktivit neoddělitelná. Mírová hnutí by se měla k této problematice vyjadřovat právě v odpovědnosti svému nejvlastnějšímu poslání.

Navrhujeme Vám vzájemnou výměnu materiálů a informací o naší práci v mírovém hnutí. Nabízíme pravidelné zasílání našeho Bulletinu a jsme připraveni k věcně kritickým diskusím. Dosavadní stav našich vzájemných styků však vyžaduje Vaši přímou písemnou odpověď na tento dopis. Můžete ji zaslat na kteroukoli z níže uvedených adres. Uvítáme, jestliže se konkrétně vyjádříte k problémům, které jsme v tomto dopise zmínili. Přijmeme i kritiku, ale nikoli pouze prostřednictvím tisku (tedy neříčnou či anonymní), protože kromě jiných zkreslení by šlo i, vzhledem k našim zcela odlišným možnostem, o nevyváženou konfrontaci.

Těšíme se na Vaši brzkou odpověď.

S pozdravem Společně za mír!

V Praze dne 28.11.1968

za NMS: Miloš Zeman, Jiří Pavlíček, Jáchym Kaplan, Jan Svoboda

X X X X X

Zpráva o jednání s Československým mírovým výborem

Dne 9.1.1969 se aktivisté NMS Jana Petrová, Ruth Šormová, Luboš Vydra, Jan Chudomel a Miloš Zeman setkali se zástupci ČSMV Ivanem Fialou, Danou Braunovou a Dr. Janem Herzmannem k pracovnímu jednání o vzájemných vztazích a možnostech spolupráce mezi NMS a ČSMV. Jednání proběhlo v sídle ČSMV v Panské ulici č. 7 v Praze 1. Od prvního setkání v květnu minulého roku se mnohé změnilo nejen v mezinárodních vztazích, ale i v celospolečenské atmosféře u nás, ve vývoji k pravdivému a nezkrácenému obrazu stavu občanských svobod a tím k nedvojzmyslnému chápání, jaké poslání musí mírové hnutí v naší zemi plnit. I o tom se při jednání hovořilo, a to bez zastírání reálných postojů k působení nezávislých iniciativ u nás. Podstatnější však byl oboustranný zájem na hledání společných témat a častějších osobních kontaktů, a také, že i v ČSMV pochopili nezbytnost vzájemných kroků a odvětení

Formy své vlastní práce včetně přirozené bolševické pasivní nepřátelivě po-
stažením. Nemusi se to zdát mnoho, jestliže p. Fiala vznesl za ČSMV dotaz na
Generální prokuraturu ve věci uvězněných aktivistů NMS Hany Marvanové a Tomá-
še Dvořáka a vyžádal si její stanovisko (zatím bez odpovědi), ale od zcela
neodvratných nepřátelakých vězňů zástupce ČSMV v Rudém Právu jde o značný pokrok.

Některá hodnocení situace v ČSMV vyznívala zvláště z úst jeho zástupců
dost bezděčně. Značná část členů ČSMV by podle těchto hodnocení s aktivisty
NMS vůbec nejednala, vzájemné kontakty jsou dosud závislé na osobní nízkové
zainteresovanosti příčinných zástupců ČSMV, prakticky mimo navyklý rozsah
práce v ČSMV dosud prováděná. Například mnozí členové místních poboček ČSMV
na venkově prý dosud zastávají názor, že spolupráce s mírovými aktivitami
v západních zemích je nepoprávná až přímo škodlivá mírovému hnutí v ČSSR.
Tato skutečnost budí pohledem aktivistů NMS k veřejně vedeným dialogům
v místě jejich působení, tedy ke zlepšování tohoto stavu překonáváním "obra-
zu nepřítelů" (jak říkají v ČSMV), či spíše překonáváním takového nepřipus-
tné politické zastaralosti.

Přislíbená změny k lepšímu je záměr ustavit z iniciativy ČSMV širší pra-
covní skupinu, složenou z odborníků zejména v oblastech ekonomie a vojenství
a mírových aktivistů, ve které má být počítáno i s účastí NMS. Zaměření prá-
ce skupiny se dá předpokládat na odzbrojovací iniciativy ve vztahu ke konver-
zi zbrojní výroby, zavedení národních civilních služeb, zkrácení základní vojen-
ské služby a k veřejné kontrole v oblasti vojenství včetně účasti pozvaných
civilních osob na vojenských ovičích. Z tohoto zaměření by pro NMS vyplýva-
la možnost uplatnit řešení těch společensky naléhavých otázek, kterým se ve
své mírové práci chce nejvíce věnovat a o nichž je řeč již v Prohlášení NMS.
Naopak ČSMV může při této spolupráci výrazně oživit program své mírové práce
a tím i veřejný vliv v naší společnosti. Na růžové brýle je však zatím dost
času, záměr si je vysloven byl, ale jen obecně a hlavně nezvázně jako vše
při tomto jednání.

Výměna názorů na veřejné působení potvrdila, že ČSMV nepočítá s žádnými
formami manifestních vystoupení a zaměřuje se více méně na osvětové působení
v rámci oficiálních struktur ve společnosti. V nezávisle projevovaných ak-
tivitách vidí především prvky anarchie a nezvládnutelnosti a v tom spatřují
i zpochybnění vlastního principu nezávislosti těchto aktivit, přestože si na-
opak v souladu s principem této nezávislosti ponechávají právo diferencovat
své postoje k různě níže tolerance nebo výhrad. Shoda panuje pouze v zájmu
o spolupráci.

Formy spolupráce v mezinárodním mírovém hnutí nebyly vůbec projednávány,
což je správné jen potud, že si nejprve musíme dořešit vzájemný vztah doma a
teprve potom můžeme vystupovat na mezinárodním poli způsobem vzájemně dife-
rencovaným i doplňujícím tak, aby byl vždy patrný společný zájem o prospěch
mírového hnutí v ČSSR. Jako první krok na tuto cestu bylo dohodnuto společné
téma, ke kterému se NMS i ČSMV vyjádří svými prostředky souběžně a bude své
aktivisty informovat vzájemně o své iniciativě. Tímto tématem je otázka hra-
ček a her militaristického zaměření či obsahu se záměrem potlačení jejich ší-
ření a propagace.

Na závěr jsme si vzájemně předali informační a propagační materiály, do-
hodli jsme se na pravidelných setkáních (o každém budeme informovat) a zá-
stupci ČSMV přialibili povzrozet náležitostí našich vězňů. Zůstaly otáz-
ky, v nichž jsme se zcela mínilí a které jsou zatím bez odzvy - jde o při-
znání statusu politických vězňů osobám vězněným za politickou činnost a dále
o působení ČSMV na státní orgány, aby nebylo aktivistům NMS bráněno v cestách
do zahraničí a byly jim vráceny odebrané cestovní pasy. K těmto otázkám se
vrátíme při dalším setkání.

Veškeru lze setkání označit za pokrok ve vzájemném pracovním vztahu a
v úsilí o řešení mírového jednání.

Luboš Vydra na svobodě

Dne 19.12.1988 byl z vazby v ruzynské věznici propuštěn aktivista NMS Luboš Vydra, nar. 6.7.1946, bytem Křižíkova 37, 180 00 Praha 3. Luboš Vydra byl zatčen 21.10.1988 a obviněn z přípravy trestného činu podněcování (§164 tr.zák.), jehož se měl dopustit rozšiřováním letáků na oficiálně nepovolenou manifestaci 23.10. V předvečer amnestie prezidenta republiky byl jeho trestný čin překvalifikován na přípravu k pobuřování (§100 odst. 1 písm. a tr.zák.), neboť na tuto trestně právní kvalifikaci se amnestie nevztahovala. Luboš Vydra tak mohl být i nadále trestně stíhán. Během dvouměsíčního vyšetřování vyšlo najevo, že Luboš Vydra byl zatčen dříve, než mu bylo doručeno oznámení, kterým se manifestace 23.10. zakazovala, a proto formulace jeho otvinění nedává smysl. To je zřejmě důvod, proč byl Luboš Vydra propuštěn z vazby, jeho trestní stíhání však navzdory rozporu v obvinění zastaveno nebylo.

Na svobodě je rovněž stíhán další aktivista NMS Stanislav Pitaš, nar. 12.12.1957, bytem 549 71 Šenov u Broumova 37, který je obviněn z útoku na veřejného činitele podle §165 odst. 1 písm. a tr.zák., jehož se měl dopustit při "preventivním" zadržení v předvečer nezávislé manifestace 23.10. Ve skutečnosti kladl pouze pasivní odpor. Stanislav Pitaš byl od 23.10.1988 ve vazbě ve věznici v Hradci Králové; byl propuštěn 23.11.1988. (O jeho propuštění jsme informovali již v minulém čísle Bulletinu.)

X X X X X

JUDr. Hana Marvanová a Tomáš Dvořák nadále ve vazbě

Aktivistka NMS JUDr. Hana Marvanová, nar. 26.11.1962, bytem Vrohliského 96, 150 00 Praha 5, obviněná z trestného činu pobuřování podle §100 odst. 1 písm. a, b tr.zák. a Tomáš Dvořák, nar. 3.7.1965, bytem U železné lávky 6, 110 00 Praha 1, obviněný z trestného činu pobuřování podle §100 odst. 1 písm. a tr.zák. zůstávají již čtvrtý měsíc ve vazbě v ruzynské věznici. Oba jsou stíháni ve společné věci, a to "pro přípravu pís emností (v září a říjnu 1988), vyvolávajících nedůvěru k vedoucí úloze KSČ a oslabujících úlohu ozbrojených sil" a dále pro svou účast na manifestaci 21.8.1988. JUDr. Hana Marvanová byla 20.1.1989 seznámena s výsledky vyšetřování. Obvinění Hany Marvanové je založeno především na její účasti na setkání aktivistů NMS ve Lbíně (22.10.1988), které je interpretováno jako přípravná schůzka, na níž byla domluvena "taktika" na nepovolenou manifestaci 23.10., a dále na videozáznamu manifestace 21.8., který má ve své sestřihané podobě podpořit obvinění, že Prohlášení občanů, spontánně vzniklé během manifestace, bylo dílem Hany Marvanové, která je měla připravené dříve, než na manifestaci přišla. Tomáš Dvořák nebyl dosud s výsledky vyšetřování seznámen, protože se v současné době nalézá ve vězeňské nemocnici v Praze na Pankraci kvůli žaludečním potížím a perforaci ušního bubínku. Oběma vězněným aktivistům NMS, jejichž aktivita v rámci činnosti Sárůžení je patrně nejpodstatnějším důvodem jejich stíhání, byla vazba prodloužena o další měsíc (toto prodloužení se JUDr. Haně Marvanové skončí 23.2.1989, Tomáši Dvořákovi 22.2.1989).

X X X X X

Sdělení VOMS č. 870 (Domovní prohlídka u Petra Holečka a Aleše Pořízky)

Dne 6.12.1988 byla v tr. věci proti P. Cibulkovi a spol. provedena domovní prohlídka v přechodném bydlišti Aleše Pořízky ve studentské koleji v Praze 4 - Podolí, Na lysině 12. Prováděl ji kpt. JUDr. Kamil Topolář a pprap. Břetislav Kološ z KS SNB Brno. Obdobně jako v předchozím případě (v případě Petra Holečka, signatáře Charty 77 - pozn. Bulletinu NMS) následovala prohlídka po svědeckém výslechu, při němž A. Pořízka odmítl vypovídat. Zároveň mu byla uložena pořádková pokuta 500 Kčs. Při domovní prohlídce mu bylo odnato 12 polček - kazety, nabídkový seznam P. Cibulky a různé písemnosti. Aleš Pořízka,

nar. 5.3.1968, je studentem střední fakulty ČVUT, trvale bydlí v Ostravě - Zábřehu, Kocmanců 9. (Aleš Pořízka je aktivistou NMS - poz. ved. rady).

Tři aktivisté NMS stávkují pro práva proti veřejnému pořádku

Tři aktivisté NMS, Jan Chloupek (nar. 27.2.1967, bytem Kubelíkova 11, 130 00 Praha 7), Jaroslav Křátek (nar. 4.9.1962, bytem Dědánova 1990, 149 00 Praha 4 - Trojev) a Svatopluk Morávek (nar. 29.10.1965, bytem Staropramenná 27, 150 00 Praha 5), byli v sobotu 25.11.1968 zadrženi na Václavském náměstí, kde se odtěhlo zúčastnit dělnického setkání. Do večerních hodin téhož dne byli zadržováni na místním oddělení VB ve Školenské ulici. Před propuštěním jim bylo oznámeno, že jsou podezřelí z přečinu proti veřejnému pořádku (§6 zák. o přečinech).

INFORMACE O AKTIVITÁCH NMS
SOLIDARITA S KEMENAROVYMI AKTIVISTY NMS

Výbor: Hana Marvanová, Tomáš Dvořák, Luboš Vydrý a Tomáš Tvarooha

Milí přátelé,

V dubnu 1968 vzniklo Nezávislé mírové sdružení - iniciativa za demilitarizaci společnosti. Početní název této aktivity československých občanů postihuje smysl jejího působení. NMS chce zaměřit pozornost především na společnost, v níž žije. Mír neohpě jen jako záležitost mezinárodní politiky, ale v širším smyslu - jako vztah mezi lidmi navzájem, jako vztah mezi člověkem a institucemi uvnitř společnosti.

Dne 21. srpna 1968 se někteří členové NMS účastnili spontánní demonstrace československých občanů na Václavském náměstí. Vysvětlovali zde svým spoluobčanům smysl práce NMS a její stanovisko k srpnovým událostem. Svoji aktivitou podstatnou měrou přispěli k "zářnému" průběhu této demonstrace. Zde také vznikla myšlenka, aby se občane pravidelně scházeli na veřejném místě k svobodné diskusi. Tato setkání se mají konat každou poslední sobotu v měsíci na Václavském náměstí.

Aktivita na srpnové demonstraci, prosazování svobodných diskusních setkání a přípravy k nezávislé manifestaci na 28.10.1968 vyvolaly silný odpor bezpečnostních orgánů vůči všem nezávislým aktivitám a zejména vůči NMS.

V době od 21.10. do 23.10.1968 byli vzati do vazby a jsou trestně stíháni pro čestný čin pobuřovací podle §100 odst. 1 tr.zák. tři aktivisté NMS: Tomáš Dvořák, Hana Marvanová a Luboš Vydrý.

Hana Marvanová (narozena 26.11.1962), právnička, patří mezi první aktivisty NMS. Je zvrchovanou matkou čtyřletého chlapečka.

Tomáš Dvořák (narozený 3.7.1965) je aktivní katolík, iniciátor každoročních setkání na paměť Jana Lennona. Již dříve byl významným iniciátorem nezdařeného pokusu o založení svobodné mírové aktivity mladých lidí.

Luboš Vydrý (narozený 6.7.1946) se aktivně podílí na práci více občanských iniciativ. Kromě NMS je aktivistou Charty 77, Demokratické iniciativy, iniciativy občanské obrany, Výboru na obranu Ivana Polanského a je stoupencem undergroundu. Je ženatý a má šestiletou dceru.

Od 27.11.1968 je ve vazbě i aktivista NMS Tomáš Tvarooha (narozen 5.12.1968), protože při setkání na Václavském náměstí dával podepisovat petici za propuštění Hany Marvanové, Tomáše Dvořáka a Luboše Vydrý.

Občané se na všechny svobodně sdělující občany naší země a jejich příbuzné a nevídanou volánost, aby každý, komu není omezí Tomáše Dvořáka, Hany Marvanové, Luboše Vydrý a Tomáše Tvarooha. Mnozí, zejména, projevili podle svého možnosti výraznou solidaritu s tímto našimi přáteli, s jejich rodinami i s jejich blízkými aktivisty, která je pravým důvodem jejich uvěznění. Solidarita a pomoc je pro ně i pro jejich blízké významnou pomocí v těžké

situaci a je také významný tlakem na mocenské orgány, aby upustily od tohoto nesmyslného a nespravedlivého postupu proti členům naší společnosti. Každá solidarity může nejen pomoci tomu, aby se mohli vrátit ke svým rodinám a ke své společensky prospěšné práci, ale může také odradit mocenské orgány od podobných zásahů vůči dalším našim občanům.

- Jana Petrová, Křovická 411, 218 02 Kalouška
- Jan Svoboda, Dejvická 25, 150 00 Praha 6
- Jan Hrudka, Knappova 24, 551 00 Jaroměř
- Anna Hrudková, Knappova 24, 551 00 Jaroměř
- Václav Malý, Naš pomníkům 2, 150 00 Praha 6
- Zdeněk Bálek, ulice Rudé armady 333, 281 02 Příbram
- Jiří Dienstbier, Motláčkova 17, 110 00 Praha 1
- Jiří Pavlíček, sídliště Pivovar 2303, 275 01 Mělník

x x x x x

Opakování jednodenní hladovky MMS

Milí přátelé,
dne 19.12.1980 zahájili aktivisté MMS Alice Svobodová, Jana Petrová, Ruth Šormová, Eliáš Zeman, Jan Chudomel, Radek Zeman a Jan Svoboda opakovaně jednodenní hladovky za propuštění vězněných aktivistů MMS JUDr. Hany Marvanové, Tomáše Dvořáka, Lubomíra Vydrů a Tomáše Tvarocha (v soudném době zůstávají ve vazbě Tomáš Dvořák a Hana Marvanová). Tuto hladovku drží každý z nás ve stanovený den v týdnu, a to pravidelně každý týden až do doby jejich propuštění na svobodu. Pokud se situace vyvine tím horším směrem, můžeme takto hladovět až 3 roky, neboť to je horní hranice trestu, který Hance a Tomáši hrozí. Ke dnešnímu dni se k této hladovce připojila dalších 15 občanů nejen z MMS.

Informace o průběhu hladovky sděluje Jan Svoboda, U libeňského pivovaru 20, Praha 8, PSČ 180 00. Děkujeme, který dělá otiskujeme, je již čtenými spolem na generálního prokurátora v této věci. Apolojeme však i na Vás, přičemž nejen Hance a Tomášovi do vazby, ale i státním orgánům. Každý má právo vyjádřit své názory a projevit svůj nesouhlas se současnou situací.

x x x x x

Generální prokurátor
náměstí Hrdinů 1300
P r a h a 4 - Nusle

Vážený pane generální prokurátore,
opět se na Vás obracím, abychom Vás informovali o tom, že se k opakované jednodenní hladovce za vězněné aktivisty Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti připojili další občané.

V posledních dnech jsme se dozvěděli, že bylo ukončeno vyšetřování ve věci trestního stíhání JUDr. Hany Marvanové a vyšetřovací spis byl předán Městské prokuratuře v Praze. Znepokojeni jsme i zprávou o špatném zdravotním stavu Tomáše Dvořáka a jeho umístění ve vězeňské nemocnici.

Žádáme znovu o propuštění jmenovaných aktivistů Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti. Tento krok bychen v nejněžší vyostřené situaci uvítali jako projev ochoty státních orgánů respektovat základní občanská práva zaručená Ústavou ČSSR i našimi zákony, jako krok, který je v souladu se závaznými dokumenty podepsanými státy MSSE (tedy i ČSSR) minulý týden ve Vídni. Propuštění vězněných by také mohlo prolomit tísnivý dojem z posledních dnů, že státní orgány vůči nekonformně smýšlejícím občanům namísto dialogu volí cestu represe.

Umlčování svobodně smýšlejících občanů nemůže v žádném případě řešit problémy, které se v naší společnosti nahromadily. Zastavte proto trestní stíhání proti aktivistům Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti. Propusťte z vazby Tomáše Dvořáka, který je v soudném době

Spoločná zdravotnía stáva, propaguje Hana Marvanová, svobodná sietku štýľ-
tového Lukáše!

Opakované hladovky držíme v tomto počítaní:

- Pondělí** - Alice Svobodová, Miloš Cibulka, Jaroslav Kolařík, Vladimír Malena
Miroslav Kouřil, Fugnerova 8, 506 Ol Jihlava; Roman Kučera, Palac-
Káro 188, 697 Ol Kyjov; Oldřich Mlý, Dukelská 824, 733 91 Uničov
Otábor Havrátil, I.P. Pavlova 9a, 794 Ol Kárnov; Petr Štrnadel, Libeň-
ská 2, 794 Ol Kárnov; Miroslav Kadlec, Svermova 29, 386 Ol Jihlava,
Petr Kopecký, nám. Míru 30, 386 Ol Jihlava; Luboš Pospíchal, U pive-
varu 20, 386 Ol Jihlava, Miloš Vondra, nám. Rudé armády 4, 586 Ol
Jihlava
- Úterý** - Jana Petrová, Jindřich Komáňný, Václav Lebeda, Tomáš Heilmich, Jiří
Fuchs, Petr Pokorný, Milan Linhart, Richard Krause, Daniel Duben,
Roman Pěnička, Tyškovská 242, 503 Ol Hradec Králové; Petr Urbásek,
Kobelnická 1119, 733 91 Uničov
- Středa** - Ruth Šarounová, Pavel Jégl, Miroslav Kyselý, Viktor Šantrůček, Petr
Kaspar, ubytovna Kovona, Spartakiádní 10, 795 06 Karviná; Barbora
Klářová, Dědínova 1990, 149 00 Praha 4 - Chodov; Aleš Lozinský,
Háč ulaven 6, 536 Ol Jihlava; Antonín Mikšič, Páseka 215, 733 91
Úničov
- Čtvrtek** - Miloš Zeman, Michaela Mayerová, Richard Polák, Martin Štáma, Josef
Klášer, Jiráskova 795, 733 91 Uničov
- Pátek** - Jan Václavík, Leos Hajos, Jiří Fajmon, Pavel Pojar, Rostislav Dan-
kovič, Halomír Hlávka, Dukelská 883, 733 91 Uničov; Michal Švardík,
Bulharova 20, 794 Ol Kárnov
- Sobota** - Radek Zeman, Rostislav Šedivý, Roman Rákosník, Michal Kóbal, Jana Karpiš-
ková, Ivan Janáček, Lubánsko 700, 733 91 Uničov
- Neděle** - Jan Svoboda, Martin Vlček, Tomáš Tvaroch, Iveta Gregorová, Peter
Frtila, Radek Kláš, Čestná čtvrť 44, 733 02 Nemilany

Za správnost ručí: Jan Svoboda, U libeňského pivevaru 20, 180 00 Praha 8

V Praze dne 27.1.1939

Na vědomí: Městské prokuratura v Praze, Předseda vlády ČSSR, Výbor čs. veřej-
nosti pro lidská práva a humanitární spolupráci, Československý mí-
rový výbor, ČPK

X X X X X

Dopis aktivisty NME Štefana Jalovského předsedovi vlády ČSSR

Vážený pan Ladislav Adamec, předseda vlády ČSSR!

Na den 10. decembra 1938 pripadá 40. výročie vyhlásenia Všeobecnej dekla-
rácie ľudských práv. Táto slávnosť ma vedie k tomu, aby som sa obrátil na
Vás ako na predstaviteľa vašej vlády.

Ako izje veľmi žiarlivo, v súčasnosti sú u nás zatknutí a trestne stí-
haní štyria členovia Nezávislého mierového združenia: Hana Marvanová, Tomáš
Dvořák, Lubomír Vítas a Janek Petroch. Ďalší členovia sú trestne stíhaní na
slobode. Ich tzv. trestný čin spočíva de facto v ich aktívnej činnosti v spo-
menutom združení, ktoré sa venuje o demilitarizáciu sveta a našej spoločnosti.

Všetky obvinenia, ktoré sa týkajú systému našich ozbrojených síl, podkopáva-
nie vedúcej úlohy ČS v rámci OSN sú proti nám vnesené, považujem za vy-
konštruované v rámci propagandy. Nezávislé mierové združenie v očiach širo-
kej verejnosti. Táto organizácia má svojho slúžiť aj článok "O čo im v skutočnosti
ide", uverejnený v Pravdě, číslo 12.1.1939, kde sa doslova píše: "Populárnymi
heslami o skrátení vojenskej služby, o zavedení tzv. náhradnej služby, o zri-
ženie vojenského rozpočtu... chcu jeho autori oklamať naivitu niektorých ľu-
dí..."

Keby táto veta mala byť pravdivá, potom by sme musela za "oklamanie nai-
vity" označiť každú mierovú iniciatívu nášho štátu a ďalších socialistických
krajín na medzinárodných fórach.

Žiadam Vás preto, aby ste sa nocou svojho úradu zasadili na príslušných
miestach o okamžité propustenie uväznených, o zrušenie trestného stíhania a
zastavenie akýchkoľvek útokov proti Nezávislému mierovému združeniu a jeho čle-

... ~~... jako si bojí naše společnost, protože ...~~
... ~~... jako si bojí naše společnost, protože ...~~
... ~~... jako si bojí naše společnost, protože ...~~
... ~~... jako si bojí naše společnost, protože ...~~

6.12.1938

X X X X X

Dopis Romana Kodivého a aktivisty NMS Miloše Gihalky úředím a čs. veřejnosti

Jako občané tohoto státu se očitě bít na nejvyšší míru rozhořčení brutálním zásahem orgánů MV proti pokojné manifestaci dne 23.10.1938 v Praze.

Rozhořčeně protestujeme proti těmto praktikám, stejně jako proti zlé vykonstruovanému obvinění vůči Haně Marvanové, Tomášovi Dvořákovi, Láďušovi, Vydrovi a mnohým dalším nepravdělivě stíhaným.

Je paradoxní, že se toto děje se souhlasem, či snad dokonce z příkazu vlády, která ve svém Programovém prohlášení uvádí, že: "... bore na sebe zodpovědnost, aby občané tohoto státu měli říkat, že žijí ve spravedlivé a dobře spravované společnosti."

Žádáme veřejné odsouzení zákroku orgánů MV dne 23.10.1938, okamžité propuštění výše jmenovaných a výbec všech politických vězňů. Na podporu svých požadavků děláme ve dnech 31.10.-5.11.1938 a 21.11.-27.11.1938 sednidenní protestní hladovky. Současně vyzýváme demokraticky smýšlející občany, aby se k tomuto prohlášení připojili hladovkou v dalších dnech svému uvážení a informovali o tom státní orgány se tyto násilné represe zodpovědné.

Ve vzhledu k ohrožení našich lidských práv se domníváme, že naše výzva nabývá v těchto dnech na aktuálnosti.

V Praze dne 19.11.1938

X X X X X

Dopis manželů Kračkových prezidentu ČSR

Pane prezidente,

důrazně protestujeme proti krutým, násilným a přinejmenším nepřiměřeným zásahům příslušníků SVB proti členům Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti. Žároveň Vás žádáme o okamžité propuštění všech členů Nezávislého mírového sdružení, kteří jsou v těchto dnech vězněni - připomínáme, že zcela neobtěžlivě. Pokud je nám známo, jsou jimi Tomáš Dvořák, JUDr. Hana Marvanová a Tomáš Tvráček.

Žádáme Vás, pane prezidente, abyste s titulu své funkce neprodlené zasedal proti represím vůči Nezávislému mírovému sdružení. Represe proti Nezávislému mírovému sdružení - iniciativě za demilitarizaci společnosti považujeme za přímé popření proklamovaných mírových snah Československa.

...
Za zvláště ostudnou a savrženlivou okolnost považujeme to, že některým vězněným občanům (včetně členů NMS) byla jejich údajná trestná činnost několik hodin před vyhlášením amnestie prezidentem republiky dne 27.10.1938 překvalifikována. Tato skutečnost sama o sobě působí dojmem svévole a zlehčuje a znevažuje instituci amnestie jako takovou.

28.12.1938

Pozn. red.: zkráceno

- - - - -

Dopis ze Lvova

Ukrajinská mírová iniciativa - skupina "Dobrá" - Lvova zaslala 23. 11. 1988 protestní dopis a oslovování: "Všechny občane prezidente a členové vlády ČSSR! Lvovští aktivisté žádají propuštění T. Dvořáka, H. Marvanové a L. Vydry, vyjadřují rozpaky nad postojem státních orgánů k NMS a prokazují na nutnost demokratického řešení problémů.

"V současné programovém období počítáme s tím, že všechny skupiny bojující za mír v celém světě musí najít vřelou podporu všech lidí hlásících se k demokracii."

ZAHRAANIČNÍ KOMUNIKACE

Setkání s norskými mírovými aktivisty

Dne 12. 12. 1988 jsme se setkali se zástupci norského mírového hnutí FOLKEREISNING MOT KRIG (Lidé proti válce), které je členem mezinárodního sdružení War Resisters' International. Rozprávěli jsme s nimi o činnosti našeho mírového sdružení a o vzájemných aktivitách NMS JUDr. Hance Marvanové, Luboši Vydrovi, Tomáši Dvořákovi a Tomáši Ivarochovi. Některé přátelé nás podrobně seznámili se svým mírovým hnutím a se situací v norské armádě.

V současné době se k FMK hlásí asi 1200 lidí. Proti situaci z konce 60. tých let je to málo (tehdy asi 3-5 tisíc), ale dnes počet členů opět stoupá. Zabývají se pomocí oděračům, pořádají akce zaměřené proti militantním hráčům a snaží se dosáhnout snížení dani o 10%, které jsou určeny na vojenské výdaje. Také je zajímavý problém vojenské služby ve východní Evropě. Vydávají vlastní časopis, ale publikují také v dalších, i v zahraničí. Mají otevřenou kancelář, kde na požádání informují o právech vojáků a možnostech odmítnutí vojenské služby.

Vojenská služba v Norsku trvá 15 měsíců. Vojáci bydlí v kasárnách a to z velké části u hranic se SSSR, kde je soustředěna většina norské armády. Ta je součástí NATO. Vojáci mají nárok na 4 týdny dovolené a při stížených sociálních podmínkách jim armáda poskytuje různé výhody (zvláštní dovolené, umístění blízko bydliště, finanční podpora rodiny). Stále zůstává problém nedůvěryvořnosti vojáků o jejich právech. Když slouží v armádě kněz, vykonává službu polního lékaře. Ženy v Norsku nepolléhají branné povinnosti (na rozdíl od SSSR), jen v případě války mohou být povolány do armády, pokud nepřekročily věkovou hranici 25 let a jsou bezdětné. Dnes slouží v norské armádě asi 1200 žen, které se přihlásily dobrovolně. Jsou, podle svého přání, zařazeny u různých druhů zbraní.

Z celkového počtu asi 25 000 mužů, kteří každý rok podléhají odvodní povinnosti, žádá o zařazení do náhradní civilní služby přibližně 2 000 z nich. Většinou z náboženských nebo pacifistických důvodů. Odmítnutí ZVS se praktikuje dopisem Ministerstvu obrany, po němž následuje pohovor na policii ve formě psychologického testu. Žádost potom vyřizuje Ministerstvo spravedlnosti. Norské úřady neuznávají důvody odmítnutí namířené proti NATO, nebo proti "státní moci". Zároveň nejsou respektovány sociální důvody, ale v současné době se připravuje zákon, který tento problém upraví. V případě, že bránc na vojnu nenastoupí, je odsouzen na tři měsíce do vězení. Po propuštění však opět dostane povolávací rozkaz. Jestliže znovu nenastoupí, následuje trest 12 měsíců (po čtyřech měsících bývá propuštěn), a poté může požádat o zproštění vojenské povinnosti. Je potom úředně zbaven "práva bránit svoji vlast". Náhradní civilní služba v Norsku trvá 16 měsíců. Většinou se odbyvá v sociálních zařízeních (školy, nemocnice), ale i v muzeích, místních rozhlasových stanicích, v organizacích zabývajících se lidskými právy nebo mírem (např. Klub na podporu Solidarocí) a v ekologii. Dá se říci, že zde platí zákon nabídky a poptávy. Ti, kteří slouží v civilní službě, bydlí doma, ale mohou požádat o ubytování, které jim pak platí organizace, v které pracují. Měsíční příjem se rovná přibližně příjmu vojína v armádě, ale je postačující. Žád-

ná vojenská nařízení se na nářední sítěto nevztahují.

Přístup novinových čtenářů k vojenským otázkám je často rozdílný. Motto oficiální politiky zní: ... na norském území nesmí jaderné zbraně v době míru co dělat ... ale stále se, že v nernálním přístavu zakotví loď s jadernými zbraněmi. Toto skutečnost se pak úřady snaží utajit. Konejší se i vojenská jaderná cvičení, na která mírové organizace okusitě reagují. Na lokálních vládách potom záleží, jaké stanovisko.

Hodně vojenských informací je přednětem státního tajemství kvůli snaze úřadů zabránit veřejné diskusi, ale za prozrazení se většinou nijak netrestá. Když před několika lety uveřejnil časopis FMK informace o staré základy na odposlouchávání sovětských panerek a úmyslem rozpoutat veřejnou diskusi, bylo několik členů redakce odsouzeno do vězení (max. na 1 rok). Veřejné mínění však bylo proti rozsudku, stejně tak mnohé noviny, poněvadž to považovaly za omezování svobody tisku. Nejvyšší soud nakonec všechny osvobodil. Např. vojenský rozpočet nebo početní stav armády a její vybavení nejsou tajemstvím a informace o tom jsou zveřejňovány.

Protože se zabýváme myšlenkou přiklásit se k některé mezinárodní mírové organizaci, zajímalo nás také členství FMK ve sdružení WAR RESISTERS' INTERNATIONAL.

WR'I je nevládní nezávislá mírová organizace, která sdružuje nezávislé aktivity z celého světa. Nepovažuje se za pacifistickou. Jednotlivé národní sekce jsou naprosto suverénní a činnost WR'I se soustřeďuje na vzájemnou podporu a výměnu informací. Do jednotlivých zemí rozesílá 3-4 bulletiny se zprávami. Pořádá mezinárodní konference např. o problémech odporců nebo vojenských daní. Jednou za 3 roky se koná hromadné setkání všech členů. Poslední se konalo letos v červnu na demilitarizovaném ostrově mezi Švédskem a Finskem. Novým předsedou WR'I byl zvolen Narayan DASAÍ z Indie (jeho otec byl sekretářem M. Gándhího). Snaží se globalizovat cíle, neomezovat činnost na Evropu, ale rozšířit zájem o země 3. světa. Chce posílovat kontakty mezi Východem a Západem, zabývat se také ekologií a problémy hladovějící Afriky. Filosofie WR'I vychází z myšlenek M. Gándhího, zejména pasivní rezistence (nenásilný odpor) a non-violence (nenásilí). Členem WR'I je také polská skupina Wolność i pokój (Svoboda a mír).

Na závěr setkání nám norskí přátelé slíbili, že se zasadí za propuštění našich aktivistů a dohodli jsme se na vzájemné výměně informací.

AICE NMS
#####

Proč militantní hračky?

Milí přátelé,
nekupujte militantní hračky, nedávejte svým dětem tanky a samopaly! Nehrajte si s nimi na vojáky!
Proč vytvářet v dětech pocit, že násilí je normální součástí života? Dejte jim pocítit lásku a radost z pěkných věcí.

Nezávislé mírové sdružení - iniciativa za demilitarizaci společnosti

Tento text jsme rozdávali lidem na ulicích a v obchodech s hračkami v prosinci minulého roku. V této akci budeme pokračovat a doufáme, že podle možností i v jiných formách. Text letáku odskem jednoznačně vyjadřuje záměr naší akce. Proč jsou obchody zaplaveny hračkami vojenského charakteru - tanky, obrněnými transportéry, aršískými samopaly a figurkami vojáčky v nejrůznějších obměnách? Proč si naše děti mají hrát na vojáky, křičet na sebe na dětských hřištích "gestapo", krosit po zdech hákové kříže a střílet po sobě ze samopalů?

Militantní hračky jin to umožňují a filmy, na které musí povinně chodit ve škole, je k tomu navádějí.

Je sice pravda, že děti musí nějakým způsobem vybičet svou energii, ale jsou přece jiné možnosti. Je jenom nutné jim pro to vytvořit podmínky a dát

jin jiný příklad a zprávy podnět.

Vždyť toto úmění na vojáky, tato rádobý nevinná agresivita předstá později v agresivitě, které již nelze nazvat nevinné.

Věříme, že tato akce najde odezvu po celé republice, a že konstatane u letáků, zejména kněží jako otisků. Jistě někoho napadne další originální způsob, jak upozornit na nebezpečnost a nebezpečí vojenských kradků.

OZNÁMENÍ

Slovo redakce

Milí přátelé,

redakce Bulletinu MMS se omlouvá za zpožděné dodání Bulletinu č. 3 a tudíž i za neaktualnost některých informací v něm vtištěných. Podobné je i mu i se zprávami v tomto čísle. Příčinou tohoto zpoždění jsou ztížené pracovní podmínky vyplývající ze současné situace. Tyto příčiny nám zároveň znemožňují otiskovat některé vaše příspěvky (až už z důvodu jejich časovosti nebo z nedostatku místa) a způsobují, že v tomto a příštím čísle se nahromadily zprávy o činnosti MMS, které jsme museli zařadit na úkor ostatních článků.

Doufáme však, že tato situace nebude trvat věčně a že naše možnosti se budou tolik zlepšit.

x x x x x

Připojili se:

- Redek Kožnar, Sv. Čecha 6, Mustopeče u Brna 699 01
- Jiří Krčka, Karolíny Světlé, 29, Praha 1 110 00
- H. Otírad Bednář, box 12, Čs. armády II, Děčín 1 405 01
- Vít Polák, Rozvodova 12, Praha 4 - Modřany 143 00
- Martin Böhm, Chrást nad Sázavou 149, 257 42
- Miroslav Jonák, Lopatecká 192/30, Praha 4 - Počolín 140 00
- David Sládek, Jinočany 227, Praha-západ 252 25
- Jana Petrová, Křovická 411, Dobruška 518 01
- Miroslav Kycelt, Andělohorská 206, Chrástava 463 31
- Pavel Skuček, Třebovská 407/II, Ústí nad Orlicí 562 03
- Šišková Marie, Hasičská 58, Ostrava 3 705 00
- Jiří Kabelka, Kamenná 30, Polná 538 13
- Jiří Zadina ml., Prežská 2833, Havlíčkův Brod 580 01
- Zdeněk Svíták, Varnsdorfská 443, Praha 9 190 00
- Antonín Kábele, Sečská 1848, Praha 10 100 00
- Ivan Šrek, Národní 16, Praha 1, 110 00
- Marián Janiček, Dělnická 1, Praha 7 - Holešovice 170 06
- Tomáš Hellmich, Na návrší 7, Liberec 1 460 01
- Hana Jüptnerová, Gen. Svobody 816, Vrchlabí 543 01
- Petr Hasprún, ubytovna Kovona, Spartacládní 10, Jarvíná 6 724 05
- Petr Skalický, Na jezercce 457, Praha 4 140 00
- Jan Bakaš, Slatinský 402, 538 21
- Jiří Fuchs, Husova 985, Chočov 357 35
- Petr Pokorný, Budovatelská 677, Chočov 357 35
- Jan Kešner, Leningradská 35, Plzeň, 312 06
- Alois Urbanczyk, Lesní 126, Keřingova Huť 330 24
- Emil Hrubý ml., El. Krásnohorská 9, Plzeň 323 11
- Roman Kučera, Fügnerova 8, Jihlava 586 01
- František Cigánek, Letohradská 60, Praha 7 170 00
- Ladislav Monček, Husovo náměstí 8, Hradec Králové 1 500 01
- Josef Velič, Blahoslavova 15, Karlovy Vary 360 09
- Svatopluk Horský, Staropramenní 27, Praha 5 150 00
- Jan Svoboda, Dejvická 25, Praha 6 150 00
- Josef Kuhn, Teplická 492/17, Praha 9 190 00

- Martin Matoušek, V rovinách 15/905, Praha 4 140 00
- Jiří Hanus, V. Šimákovského 14/132, Ostrava - Dubina 705 00
- Jan Oravec, Gorkého 17, Ostrava I 701 00
- Eva Ziražilová, Gorkého 17, Ostrava I 701 00
- Jan Dřevěnko, Heyrovského 1570, Ostrava - Poruba 703 00
- Petr Strnaděl, Ládušina 5, Krušov 794 01
- Jan Král, Východní 16, Ostrava 2 713 00
- Jiří Šindelář, Nerudova 3, Šumperk 787 01
- Václav Dančo, Brančický 25, 273 41
- Jan Jurašek, Štěpánková 53, Chrudim I 537 01
- Iva Jurašková, S.K. Neumanna 553, Chrudim 537 01
- František Kadlec, Nerudova 496, Chrast 538 51
- Stibor Navrátil, I.P. Pavlova 9a, Krušov 794 01

REAKCE, ČLÁNKY, DOPISTY

Dopis aktivisty MRS Stanislava Rittera

Prátelé s touhou k lepšímu zítřku, o čem píšete, by se nemělo mluvit. Většina lidí, které jsem ve svém životě potkal má však strach. Strach z toho, že budou mít problémy oni nebo dokonce jejich děti. Problémy, které nastanou, když vyjádří svůj postoj k něčemu, co se dotýká jejich života i života druhých.

Je to skutečnost, ze které nemám radost. Ale mohu těm, kdo mají strach, něco vyčítat? Myslím, že ne. Jestli se někdo začal bát, měl k tomu důvody. Kdo to byl? Kdo zasel mezi lidi tolik strachu v naší zemi? Jsem věřící, tak se ptám: "Byl to ďábel? A nebo je něco jiného, co dusí lidi strachem?" Ve škole se naučili, že ďábel není. Toho se prý nemusí bát. Co tedy dnes straší tolik lidí v naší zemi? Co jin brání říci podle svého svědomí: "Toto bych chtěl - Toto myslím, přispěje k lepšímu - V tomto si udělejme jasno - Na toto nezapomínejme - Toto by se mohlo přece také zlepšit - Já si myslím toto -" Proč se lidé bojí podepsat to, co považují za dobré?

Státníci naší země křičí do světa mírové návrhy a slova: "Všichni naši lidé v zemi chtějí mír!" - a lidé v zemi se bojí odpovědět na pár otázek, týkajících se armády.

A chtějí ti, kdo křičí: "Všichni u nás chtějí mír a odzbrojení", slyšet o tom, v čem vidí pro takovou věc přínos lidé v zemi? Nebo je to nezajímavé? Snad podněty lidí v naší zemi nebudou odsuzovány jen proto, že je předkládají obyčejní lidé. Přál bych si, aby se naše vláda neodvracela od toho, co lidé považují za problém vhodný ke zlepšení. Aby uměla naslouchat lidem a neposílala jim jen svá rozhodnutí.

- Myslíte, že by nebylo dobré, vybrat z toho, co jste již napsali a usilovat o vyřešení vybraných bodů?

Kdo dnes chce něčeho dosáhnout, musí se specializovat. Mít jasný cíl a energii soustředit k němu. Nechtějte se roztáhnout po mnoha cestách. Já jsem přesvědčen, že lidé u nás potřebují vidět, že úsilí lidí pro dobrou věc není marné. Potřebují vidět výsledek. To je snad pomůže zbavit strachu a dostanou chuť přistě pomoci, častat se dříve k dalšímu cíli. Až budete v cíli, jistě se objeví cíl další.

Námět?

1. Dobrovolnost služby v armádě.
2. Kdo má ke zbraním a přípravě na válku odpor, ať není zákonem nucen sloužit v armádě.
3. Zkrátit službu v ČSLA.
4. Ať se lidé, kteří nechtějí mít s vojenskou výchovou, výcvikem a stejno-
krojem nic společného, už nemusí bát, že budou za svůj postoj k životu odsouzeni, zbaveni svobody a uvězněni.

- Zamyslete se jak jít za prozračením těchto bodů. Nebo i dalších jak podobně

ných. A nevytlačujte na světlo spoustu jiných problémů. Kvůli tomu vás budou řadit mezi nespokojence, kterým vlastně nejde o řešení.

20.7.1988

Tento dopis otiskujeme pro jeho nespornou zajímavost i přes to, že byl napsaný v červenci 1988 a mnohá věci se již změnilo.

Redakce

x x x x x

Oblas na článěk Mladé fronty

Oblapsi? Skoro chlapi!

"..."

Velitelé v příjímáči to nemají snadné. Nejen, že se jim tu sešli lidé doslova z celé republiky, ale všichni si s sebou přinesli i své problémy, starosti, těžkosti. A vše je třeba řešit. Jsou tu dva narkomani, dva souzení za trestnou činnost pod vlivem alkoholu, další má oplétačky se soudem, protože před vojnou zlátil ženu a s kamarádem zdemoloval byt, třetí je náboženského vyznání, jež mu nedovoluje od pátku večer do neděle do rána vykonávat jakoukoli práci..."

Mladá fronta 20.10.88

K obsahu úryvku z článku MF není třeba komentáře. Nejedná se o výřez o jediněly názor kpt. Čermáka, který redaktoru MF poskytl rozhovor. Během vojenské služby je skutečně každý věřící člověk, který svoji víru neskrývá, zaevidován jako podezřelá osoba právě vedle lidí, kteří byli trestáni, či měli jiné konflikty se zákonem. Zarážející je spíše fakt, že kpt. Čermák tuto skutečnost, utajovanou i před samotnými vojáky základní služby, zcela nepokrytě odhalil redaktoru tisku, že ten jí v článku ponechal, stejně tak jako že věta prošla přes další osoby, které článek musely do tisku schválit. Zarážení věřícího mezi trestané a narkomany považují patrně za neprospěšné. Mní a nikterak jim nepříjde potřebné tento postoj utajovat před veřejností.

Jan Svoboda

x x x x x

NMS v Liberci

Doposud NMS fungovalo prakticky pouze v Praze. Ale konečně se věci daly do pohybu. Liberečtí aktivisté dali hlavy dohromady, začali vymýšlet a pak také realizovat.

Samostatné akce, vlastní časopis, navazování kontaktů. Ten jejich časopis má název "Nezávislé mírové sdružení v Liberci". Zatím vyšlo 1. číslo, které obsahuje Prohlášení NMS - IDS; informaci o opakované jednodenní hladovce, kterou vyhlásili pražští aktivisté NMS dne 19.12.1988 za propuštění vězněných aktivistů NMS, o hladovce v Polsku, o Čes.-Polské solidaritě; oznámení o pietním aktu k výročí úmrtí Jana Palacha v Praze a též v Liberci; fejtony Hranice a na závěr zprávu o vánoční akci liberečských aktivistů s dětmi, kde se kromě programu pro děti promítala na videu hra Václava Havla "Pokoušení", společně se psaly vánoční pozdravy vězňům a diskutovalo se mimo jiné o návrhu založit Klub Pavla Wernky.

Skutečnost jak si počínají naši liberečtí přátelé, nám dodala novou chuť k práci. Však jí také již bylo zapotřebí, neboť vědomí, že v NMS je přibližně 190 lidí z různých koutů Čech, Moravy i Slovenska a pořád se nikde nedeje, nás zrovna moc nepodporuje.

NMS je přece sdružením lidí, které spojuje přání angažovat se v iniciativách, jež vyjadřuje základní prohlášení. Nikdo tedy nemusí čekat na pokyny, co má konkrétně dělat, ale aktivita jednoho ať je inspirací a posilou pro druhého.

Alice Svobodová

Miroslav Florian

Pěticipé sloky

A přece jen si myslím, nápadníci můz,
ať už jste zažili či nezažili válku,
ať dobýváte Prahu nebo Kazaňsku,
že nelze říkancovat socialismus.
Promiňte mi to, nápadníci můz.

A přece jen si říkám, chovatelé
kachen a perliček a klapů, do křehké rzi
hlas emigrantských polopravd i lží,
že páteř je smad víc než zlaté tole.
Odpusťte mi to, ctění chovatelé!

A přece jenom věřím, jsem si jist,
že histrióni, kteří pustou zlotu
chytrácky skrývají teď za velikou dobu,
marně se třesou na smůl, na kořlat.
Odpusťte mi to, mistři krasojízdi!

Vám Fučík zdá se strašně nemoderní...
Lidé však zhusta bdi; zvlášt' lidé tvrdé-práce.
Chtějí-li vyvést zemi ze stagnace,
nemíná zradit, za svůj únor lžít se.
A to si pište, všichni malověrní.

Prosinec 1938